

ANÀLISI ESTRATÈGICA I NOVES FORMES DE LLUITA

PER JULIÀ DE JÒDAR

assemblea

L'independentisme en acció

I

La lliçó apresada d'ençà del Primer d'Octubre haurà estat que la pràctica democràtica de masses autoorganitzada i lliurament expressada no té cabuda en el sistema constitucional espanyol; és a dir: ens vam manifestar com una robusta democràcia avançada i vam ser tractats com una colònia sense drets. D'aquesta contradicció emanen tots els problemes de les lluites més avançades dels últims anys i sorgeixen totes les renúncies a exercir el poder de la voluntat popular.

II

Som, en efecte, per història, llengua, cultura, legislació i vida social una nació madura i avançada en moviment, al nivell de qualsevol estat europeu mitjà, però patim una opressió colonial al si d'un estat que no sols ens impedeix d'avançar i ens estanca, sinó que, fins i tot, ens voldria anorrear en contra dels seus propis interessos.

III

La contradicció entre nació madura i colònia estancada només es pot resoldre enfrontant-se amb mitjans de lluita propis i específics de cada àmbit: com a nació avançada, desenvolupant una estratègia de construcció d'estructures de país lligades a les lluites i les anàlisis de la mateixa gent mobilitzada; com a colònia, practicant un enfrontament sistemàtic i continu en tots els terrenys de la reproducció del domini de l'estat opressor.

IV

Els dos àmbits de lluita no sempre coincidiran en el temps i en l'espai. En una circumstància concreta (i.e., en una crisi política general), la nació avançada haurà de tornar a posar en relleu, amb un nou embat polític unilateral, la seva maduresa democràtica contra un estat no democràtic i una UE incapaç de donar-li suport. En una altra circumstància (i.e., crisi d'un sector econòmic), la colònia haurà de desenvolupar formes concretes de lluita per curtcircuitar els fonaments de la reproducció de l'estat colonial i crear formes de contrapoder i alliberament social. Tanmateix, és evident que totes dues formes de lluita s'hauran d'alimentar mútuament, com a vasos comunicants, en els àmbits estratègic (independència), tàctic (ruptura quotidiana), organitzatiu (estat major) i, en última instància, formes complementàries i indissolubles de poder (autoorganització de base com a nucli i garantia del futur poder institucional).

V

La lluita de base anticolonial proporcionarà el teixit continu inconsútil a tot el país; desenvoluparà la consciència viva de la plena possessió de la terra; crearà formes pròpies i innovadores de gestió popular; i finalment, però no en últim terme, prepararà la força amb què s'haurà de mantenir el poder propi l'endemà de la proclamació de la independència.

VI

La lluita de la nació madura a través de les estructures de país (no ho oblidem: en contacte viu i immediat amb necessitats, projectes i accions de base tant local com general) permetrà cavalcar tant el present anticolonial (incidir contínuament en la vida quotidiana) com el futur nacional (garantir la continuïtat de la societat gràcies a les estructures desenvolupades, amb plena consciència històrica i política, per la gent en lluita, sense subordinacions a estructures o lideratges externs sobrevinguts).

VII

Acabo amb un exemple: la lluita contra les pràctiques colonials de les grans empreses de l'Ibex espanyol en l'energia. El grup de treball d'Economia i Transició Energètica haurà de disposar dels criteris propis d'una nació mitjana avançada al si de la globalització capitalista. Aquests criteris no hauran nascut d'un cervell privilegiat ni d'un grup de savis o experts, sinó de la col·laboració amb organitzacions de lluita que ja disposaran d'anàlisis pròpies basades tant en la informació i en l'estudi com en les pròpies experiències de combat i organització.

VIII

Suposem que la base decideix posar en marxa un moviment contra pràctiques del govern colonial i els seus instruments polítics (lleis i disposicions de la UE, Generalitat subordinada) i econòmics (patronal espanyola i catalana, grans empreses globals). Un cop l'estat major conjunt hagi examinat la qüestió en termes d'oportunitat tàctica, capacitat mobilitzadora i resultats polítics, el gruix de l'acció concreta recaurà sobre l'organització local (assemblea de base), però el suport logístic, humà i polític serà d'abast nacional (amb totes les formes de lluita que es consideri oportú desplegar pel país sencer: ocupacions, vagues, boicots, etc.).

IX

A partir de la lluita concreta anticolonial en un sector (energètic) dins un espai concret (comarca afectada per "parcs eòlics"), s'hi desplegaran totes les potencialitats estratègiques i tàctiques en embrió: iniciativa política (arrossegar indecisos, neutralitzar adversaris, dividir l'enemic); capacitat dirigent (oferir seguretat, eficàcia i disciplina); resistència contra l'estat i col·laboradors (solidaritat de masses, lluita antirepressiva); organització de la força (ofensiva contra organismes i forces de l'estat) com a llavor de les futures estructures de defensa del nou estat independent. Llavors, aquests aprenentatges seran la base de la nació madura en l'economia, les relacions socials, els elements jurídics del nou estat, les forces que el defensaran, etc. Tot plegat, a la vegada, menat per un lideratge col·lectiu que permetrà establir un lligam estret i continu entre vida quotidiana, administració de les coses i poder constituït al si d'una democràcia de nou encuny.